

Horváth Veronika

Sejtély

A holdfényben
– fürdés közben –
meglestem istent.
Nem volt semmije.

néma induló

fehér kövek a tópartról
gyomortól torokig
nyálamat már mind belétek öntöttem
gyomortól torokig
koc-can-nak koc-can-nak koc-can-nak koc-can-nak
(ú t k ö z b e n)
a kövek

készen az örök szárazságra

g
u
r
u
l
á
s
r
a

z
ú
z
ó
d
á
s
r
a

....porra....

(bőröndből öltözködöm
mindenhol
így otthonosabb)